

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/432/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7214229162
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Slávka Zborovjanová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2017:7214229162.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Slávky Zborovjanovej a sudcov JUDr. Andreja Šalatu a JUDr. Jána Slobodníka, vo veci žalobcu Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., Košice, Južné nábrežie 13, IČO: 44 518 684, proti žalovaným 1) Y. A., W.. XX.X.XXXX a 2) T. F., W.. XX.X.XXXX, I. V., V. X, o zaplatenie 131,28 eura s prísl., o odvolaní žalobcu proti uzneseniu 13C/192/2016-32 z 3.8.2016 Okresného súdu Košice II

rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie z 3.8.2016, vo výroku, ktorým žalovaným v 1. a 2. rade nebola priznaná náhrada trov konania.

Žalobcovi nepriznáva právo na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej len súd) uznesením z 3.8.2016 rozhodol, že konanie zastavuje, že žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznáva a že vracia žalobcovi - Bytový podnik mesta Košice, s.r.o., so sídlom Južné nábrežie 13, 042 19 Košice, IČO: 44 518 684, súdny poplatok za žalobu vo výške 9,80 eura prostredníctvom Slovenskej pošty, a.s. - prevádzkovateľ systému, IČO: 36 631 124, so sídlom Partizánska cesta 9, 975 99 Banská Bystrica, v lehote najneskôr do 30 dní odo dňa doručenia odpisu tohto právoplatného uznesenia.

2. V odôvodnení uznesenia o.i. uviedol, čoho sa žalobca žalobou, podanou uňho 6.11.2014 domáhal, že 19.7.2016 bolo mu doručené písomné podanie žalobcu, ktorým žalobca zobral žalobu v celom rozsahu späť a žiadal konanie zastaviť a že na odôvodnenie uviedol, že žalovaní po podaní žaloby celú sumu s príslušenstvom uhradili. Na preukázanie tvrdenej skutočnosti, s teda tej skutočnosti, že žalovaní po podaní žaloby uhradili žalovanú sumu, žalobca žiaden dôkaz nepredložil a že žalobca požiadal o vrátenie kráteného súdneho poplatku vo výške 92,80 eura a uplatnil si náhradu trov konania spočívajúcich v krátenej časti súdneho poplatku vo výške 6,70 eura. Citujúc znenie 144, § 146 ods. 1 CSP uviedol, že v súlade s vyššie citovanými zákonnými ustanoveniami a vzhľadom k dispozitívnemu úkonu žalobcu, konanie zastavil. Stanovisko žalovaných v 1. a 2. rade nezisťoval, keďže k späťvzatiu žaloby došlo skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie. O trovách konania rozhodol podľa § 256 ods.1 CSP (jeho znenie citoval) a vychádzal z toho, že žalobca zobral žalobu späť bez odôvodnenia. Žalobca totiž nepreukázal, že dôvodom späťvzatia bolo splnenie povinnosti, resp. úhrada žalovanej sumy po začatí konania, resp. také správanie žalovaných, ktoré by bolo dôvodom späťvzatia. V danom prípade má za to, že späťvzatie žaloby nebolo vyvolané správaním žalovaných. Z procesného hľadiska zásadne platí, že žalobca zavinil zastavenie konania a je povinný nahradiť žalovaným trovy konania. Nakoľko protistrane doposiaľ žiadne trovy nevznikli, súd žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov konania nepriznal.

3. Uznesenie napadol včas podaným odvolaním žalobca vo výroku, ktorým súd rozhodol, že žalovaným v 1. a 2. rade náhradu trov nepriznáva, pretože sa s týmto uznesením súdu nestotožňuje z dôvodov, že: rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods.1 písm. h) C.s.p.) a z dôvodu, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala

jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 365 ods. 1 písm. b) C.s.p.). K dôvodom odvolania bližšie uviedol: I. zastáva názor, že súd prvej inštancie sice o trovách konania rozhodol podľa § 256 ods.1 CSP, v zmysle ktorého, ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. Avšak súd prvej inštancie pri rozhodovaní o trovách konania vychádzal z toho, že žalobca zobral žalobu späť bez odôvodnenia. Žalobca totiž nepreukázal, že dôvodom späťvzatia bolo splnenie povinnosti, resp. také správanie žalovaných, ktoré by bolo dôvodom späťvzatia. V danom prípade mal súd prvej inštancie za to, že späťvzatie žaloby nebolo vyvolané správaním žalovaných. Žalobca má za to, že súd prvej inštancie vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci. Žalobca vo svojom späťvzátí návrhu v celom rozsahu voči žalovaným z 19.7.2016 zdôvodnil svoje späťvzatie tým, že uviedol, že žalovaní zaplatili celú žalovanú sumu aj s príslušenstvom po podaní návrhu. Zásada procesnej zodpovednosti za zavinenie je upravená v § 256 CSP. Procesné zavinenie zastavenia konania má za následok náhradu trov konania v prospech protistrany. Pojem procesného zavinenia je potrebné vykladať komplexne, v dôsledku čoho je napríklad za osobu, ktorá zastavenie konania zavinila považovaný aj žalovaný, ktorý svoj dlh splnil po začatí sporu a vyvolal tým u žalobcu nevyhnutnosť späťvzatia dôvodne podanej žaloby. Pokiaľ sporovej strane možno pričítať procesné zavinenie trov konania, ktoré by inak neboli vznikli, súd prizná ich náhradu protistrane (viď Bulletin slovenskej advokácie 3/2016). V čase podania návrhu na vydanie platobného rozkazu bol tento návrh opodstatnený z dôvodu správania sa žalovaných, a to užívanie bytu č. XX W. V. X U. V.Š. bez platnej nájomnej zmluvy, t.j. bez právneho titulu. Návrh na vydanie platobného rozkazu žalobca podal 6.11.2014, pričom žalovaná suma s prísl. bola celkom splatená až 22.6.2016. Žalobca sa nemôže stotožniť s názorom súdu prvej inštancie, ktorý vo svojom odôvodnení predmetného uznesenia tvrdí, že žalobca zobral žalobu späť bez odôvodnenia. Ako žalobca uviedol vyššie, vo svojom späťvzátí návrhu v celom rozsahu voči žalovaným z 19.7.2016 zdôvodnil svoje späťvzatie na základe skutočnosti, že žalovaní zaplatili celú žalovanú sumu aj s príslušenstvom po podaní návrhu. Súd uvádza, že ak žalobca nepreukázal, že dôvodom späťvzatia bolo splnenie povinnosti žalovaných, samo o sebe je bez odôvodnenia, žalobca má za to, že v rozhodnutí súd nevychádzal zo zásad formálnej logiky a mal sa viesť správnu interpretáciou celkového účelu § 256 ods.1 CSP prostredníctvom sudcovskej tvorby práva za použitia analógie legis. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 4Sžo/28/2014 pre priznanie trov konania musia byť splnené kumulatívne dve podmienky, a to 1. návrh na začatie konania musí byť podaný dôvodne a 2. skutočnosť, že pre správanie odporcu došlo k späťvzatiu návrhu, pričom táto podmienka je upravená vo forme príčiny a následku a pre jej naplnenie musí byť preukázaná príčinná súvislosť medzi správaním odporcu a späťvzátím návrhu (viď rozsudok NS SR sp. zn. 3M obdo2007). Obe tieto podmienky boli kumulatívne splnené a zároveň je jasne preukázaná príčinná súvislosť medzi správaním odporcu a späťvzátím návrhu. V zmysle základných princípov Civilného sporového konania sa výklad tohto zákona nesmie protirečiť tomu, čo je v jeho slovách a vetách jasné a nepochybné. Nikto sa však nesmie dovolávať slov a viet tohto zákon proti ich účelu a zmyslu, pričom v ustanovení § 256 ods.1 CSP je jasne a nepochybné uvedené, že ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane. II. Rovnako má žalobca za to, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. V rámci širšieho ponímania spravodlivého procesu sa vyžaduje, aby každá strana mala primeranú možnosť predniesť svoju záležitosť za podmienok, ktoré ju nestavajú do zjavnej nevýhody voči jej oponentovi (viď: rozsudok Dombo Beheer B.V. vs. Holandsko z 27. októbra 1993 ods. 33). Samotná koncepcia spravodlivého súdneho konania v sebe zahŕňa aj právo na kontradiktórne konanie, v ktorom strany musia mať možnosť tak predložiť dôkazy nevyhnutné na podporu svojej žaloby, ale aj možnosť zoznámiť sa a vyjadriť sa ku všetkým predloženým dôkazom alebo stanoviskám s cieľom ovplyvniť súdne konanie. Súd vo svojom rozhodnutí sa nielen že nezaoberal dôvodmi späťvzatia, on ich úplne odignoroval a dokonca paradoxne rozhodol presne opačne, ako je zaužívaná súdna prax, pričom v rámci právnej istoty má každý právo legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. V prípade pochybností, či dôvodom späťvzatia návrhu bolo splnenie povinnosti, resp. úhrada žalovanej sumy po začatí konania, resp. také správanie žalovaných, ktoré by bolo dôvodom späťvzatia, mal súd právo vykonať dôkazy na zistenie, či sú splnené procesné podmienky na vydanie také rozhodnutia (vyžiadanie si potvrdení o úhrade a pod.). Zároveň žalobca dáva do pozornosti, že žalovaní po podaní návrhu svoj dlh uhradili, čím sa k nemu priznali, jeho pôvod a výšku nenamietali, a tak skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana vyslovene nepoprela, sa považujú za nesporné. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené skutočnosti navrhol, aby súd konajúci o odvolaní napadnutý výrok uznesenia Okresného súdu Košice II z 3.8.2016, pod č.k. 13C/192/2016-32

zmenil a rozhodol, že „Žalovaní v 1. a 2. rade sú povinní spoločne a nerozdielne nahradiť žalobcovi krátenú časť súdneho poplatku vo výške 6,70 Eur do 15 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia.

4. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - Na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem.) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 ods. 1, 2 CSP a uznesenie ako vecne správne potvrdil podľa § 387 ods. 1, 2 CSP, lebo odvolací súd sa s jeho odôvodnením v celom rozsahu stotožňuje, na čom nič nemení ani podané odvolanie.

5. Žalobcom uplatnený odvolací dôvod § 365 ods. 1 písm. h) CSP (rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci). spočíva v tom, že právnym posúdením je činnosť súdu prvej inštancie, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.

6. Súd použil správny právny predpis, správne ho aj vyložil a na daný skutkový stav ho i správne aplikoval, t. zn. z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil správne závery o právach a povinnostiach stranách sporu.

7. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP (súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces), spočíva v tom, že vady konania postihujú chybný postup súdu prvej inštancie pri dokazovaní, nesprávne posudzovanie procesných otázok v priebehu konania (ktoré neboli predmetom samostatného rozhodovania), chybné poučovanie účastníkov a ďalšie nedostatky v jeho činnosti, ku ktorým došlo v priebehu konania alebo v súvislosti s rozhodovaním, pričom spôsobilým odvolacím dôvodom nie sú samy o sebe (bez ďalšieho), ale len vtedy, ak sú dôsledkom takého porušovania predpisov procesného práva, ktoré mohlo mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Vada konania, ktorá môže mať vplyv na správnosť rozhodnutia, v konkrétnom prípade nemusí mať za následok vecne nesprávne rozhodnutie a odvolací súd tu posudzuje otázku, či by obsah výroku rozhodnutia bol iný, keby k vade konania nedošlo. Typickou vadou, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci je také porušenie práv účastníka konania, v dôsledku ktorého mu bola odňatá možnosť konať pred súdom [napr. nedostatok vyznenia účastníka o pojednávaní súdu (vrátane oneskoreného predvolania či vyznenia), v dôsledku ktorého bol účastník vylúčený z prednesu, z práva vyjadriť sa k dokazovaniu a p., neposkytnutie odvolateľovi poučenia o povinnosti tvrdenia (§ 157 ods.2 CSP) ale aj § 171 ods.1 CSP alebo poučenia o dôkaznej povinnosti (§ 132 ods.1 CSP), aj keď to bolo podľa stavu konania potrebné, rozhodnutie o veci bez nariadenia pojednávania (§ 177 ods.2 CSP), i keď pre to neboli splnené podmienky. Vadnosť konania môže účastník preukazovať nielen na základe skutkového a dôkazného stavu, ktorý tu bol v konaní pred súdom, ale tiež s prihliadnutím na skutočnosti a dôkazy, ktoré neboli pred súdom uplatnené [§ 366, § 373 ods.4 CSP]. Vadou konania (dôkazného) je i okolnosť, že pri vykonávaní dokazovania nebolo postupované v súlade s príslušnými ust. CSP, napr. osoba, ktorá mala byť vylúčená ako svedok, bola vylúčená ako účastník konania, svedok nebol o svojich povinnostiach riadne poučený, listinný dôkaz bol vykonaný v rozpore s § 204 CSP a p..

8. Odvolací dôvod podľa § 365 ods.1 písm. b) CSP spočíva aj v tom, že procesným postupom alebo aj rozhodnutím súdu došlo k odňatiu možnosti konať pred súdom, v dôsledku ktorého účastník nemôže uplatniť konkrétne procesné práva priznané mu CSP ale aj kontradiktórnosť konania, rovnosť zbraní, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle, právo na vypočítanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, právo na riadne odôvodnenie, právo na preskúmanie rozhodnutia.

9. Súd sa v konaní nedopustil žiadnej vady, ktorá by mala za následok porušenie práva na spravodlivý proces.

10. Uplatnené odvolacie dôvody nie sú dané.

11. Na zdôraznenie správnosti odvolací súd predovšetkým poukazuje na § 153 ods.1 CSP (§ Strany sú povinné uplatniť prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany včas. Prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany nie sú uplatnené včas, ak ich strana mohla predložiť už

skôr, ak by konala starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania.) a § 153 ods.2 CSP (Na prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany, ktoré strana nepredložila včas, nemusí súd prihliadnuť, najmä ak by to vyžadovalo nariadenie ďalšieho pojednávania alebo vykonanie ďalších úkonov súdu. Ak súd na prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany neprihliadne, uvedie to v odôvodnení rozhodnutia vo veci samej.), podľa ktorého sa sporové konanie spravuje zásadou koncentrácie konania, ktorej podliehajú procesné úkony strán sporu. Cit. ust. zakotvuje právnu povinnosť (§ 153 ods.1) a sankciu za jej porušenie (§ 153 ods.2,3).

12. Ak žalobca vykonal dispozičný úkon späťvzatia žaloby 19.7.2016 mal spolu s týmto úkonom preukázať svoje tvrdenie, že k nemu došlo v dôsledku správania žalovaných. Ak túto povinnosť nespĺnil súd správne postupoval, že ho nevyzýval na preukázanie svojich tvrdení, ale mal za to, že nepreukázal, že dôvodom späťvzatia bolo splnenie povinnosti, resp. úhrada žalovanej sumy po začatí konania. Preto o trovách konania rozhodol správne.

13. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

14. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

15. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Žalobca nebol v odvolacom konaní úspešný preto mu nebolo priznané právo na náhradu trov odvolacieho konania.

17. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa

predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.